

Asistenční vozidlo

Je všeobecně známo, že se města snaží vytvářet podmínky tělesně postiženým spoluobčanům.

I u nás ve Vyškově je pro ně něco jedinečného. Díky usilovné práci paní Bednářové, předsedkyně asociace Paprsek, vznikl ve velmi krátké době projekt asistenčního vozidla. Nebýt mnoha sponzorů, kteří se na tomto projektu podíleli, asi by se tento ušlechtilý plán nezdařil.

V červenci byla předváděcí akce tohoto vozidla a jeho pokřtění. Na pódiu se postupně objevovali sponzoři a lidé, kteří se nějakým dílem přičinili o uskutečnění již zmiňovaného projektu. Paní Bednářová byla až dojatá k slzám, že se vše povedlo v tak krátkém čase.

Není to jen tak obyčejné auto pro přepravu imobilních osob na vozíku, ale do tohoto auta se osoba dostane pomocí elektrické sedačky. Pro asistenta je to snadnější manipulace. Vozíčkář přeleze na sedadlo venku z vozíku, sedadlo ho vyzvedne do výšky podlahy vozu a přetočí se s celým sedadlem do auta.

Já, která jsem se s kamarády a asistenty chráněného bydlení na náměstí na předváděcí akci vydala jsem se zajímala o vše, jak o to jak projekt vznikl, ale také o to, na jaké bázi sedadlo pracuje.

Náš Pavel, který si to také vyzkoušel, ten byl nadšen z auta všeobecně, protože má auta rád. Byl šťastný, usmíval se, prostě tento výlet pro něj měl velký ohlas.

Posléze jsem si nástup do auta vyzkoušela i já. Už to nebylo tak snadné jako s Pavlem. Já nemohu pokrčit nohu a při přetočení sedačky jsme ji nemohli dostat do auta.

Asistent řekl, že to nejde ale já to nevzdávala. Přeci to bude převážet hlavně osoby jako jsem já, ty lidi kteří nepokrčí nohy kvůli spasticidě. Tak jsme přemýšleli co dál. Zkoušelo se, zda sedadlo nejde posunout dozadu, ale zjistili jsme nakonec, že stačí se trochu vytočit na té židli a nohu trochu silou pokrčit a noha a následně i já jsem v autě.

Nejvíce se mi na této akci líbila atmosféra. Seznámila jsem se tam s budoucí kamarádkou na táboře, také jsem sama oslovila asistentku Paprsku s dotazy týkající se služeb asistenčního vozidla. Paní byla ochotná a milá, což jsem také nadšeně sdělila paní Bednářové. Ta mi odpověděla, že má kolem sebe samé hodné lidi.

Každý si z akce něco odnesl, já informaci, že tato služba ve Vyškově je a také to, že jsem sama od sebe začala komunikovat s lidmi, což je u mě pokrok. Pavel byl pro změnu nadšen z auta, až tak, že se o něm bavil i následující den.

Karin Bučková